

Михайло Єрмоєнко,

студент 1 курсу

Бердянського економіко-гуманітарного коледжу
Бердянського державного педагогічного університету

Наук. керівник: **К.М. Кучер**

викладач (БЕГК БДПУ)

СУЧАСНИЙ ПОГЛЯД НА УКРАЇНСЬКУ РЕВОЛЮЦІЮ 1917-1921 РОКІВ

Актуальність. Актуальним на території України є відзначення 100-річчя від початку Української революції, тобто, з 2017 року. Це має вираження у проведенні різноманітних заходів, таких, як: кінозйомки, дні науки, конференції, круглі столи, засідання та ін. Під час політики «гласності» та здобуття Україною незалежності великий поштовх до вивчення Української революції дало розсекречення архівних матеріалів та свобода думки. Тобто, на сьогодні українська історіографія багата різними фактами та розкриває багато можливостей для дослідження процесу українського державотворення.

Ступінь досліджуваності проблеми. Дослідження знаходиться на високому рівні, і представлене працями таких українських вчених: М. Коропатника, О. Полянського, Р. Пирого, О. Толочка, В. Солдатенка, А. Грицака та ін.

Мета і методи дослідження. Мета роботи – охарактеризувати сучасний погляд на Українську революцію 1917-1921 рр. Методи дослідження – порівняння, аналіз, синтез.

Сутність дослідження. Історіографія теми є доволі інформативною та обширною. Дослідження охоплюють теми формування армії, її українізацію, причини, результати революції, універсали УЦР та ін.

Найпершою книгою була «Відродження нації» В. Винниченка - одна з центральних праць доби Української революції, адже вийшла вона ще в 1920 році. Також важливими є спогади М. Грушевського, П. Скоропадського.

У 1996 р. Інститут історії України видав двотомник з прикметною назвою «Історія України: нове бачення» за редакцією академіка Валерія Смолія. Тематику історії Української революції активно розробляють науковці Інституту політичних і етнонаціональних досліджень ім.І.Ф. Кураса. Перу члена-кореспондента НАН України В.Ф. Солдатенку належить цілий ряд монографічних досліджень та статей з історії, історіографії і джерелознавства Української революції, основні положення яких узагальнено у 4-томній праці «Україна в революційну добу» [3, с.233].

В. Верстюк та В. Скальський пишуть про Українську революцію у політиці формування національної пам'яті 2007-2010 року. Згадують про відзначення дня Соборності в честь Акту злуки УНР та ЗУНР, про вшанування бою під Крутами і відстоюють думку про те, що його треба віднести до державного свята, виділяють проблему національної свідомості українців щодо революції [2, с.85].

Сучасний дослідник Я.Грицак у «Нарисі з історії України» писав, що українського селянина намагалися обдурити і принизити.

Пиріг Руслан Якович – д.іст.наук, проф., головний науковий співробітник відділу історії Української революції 1917-1921 рр. Інституту історії України НАН України виокремлює три головних періоди Української революції, утвердження УСРР, розглядає події у контексті європейської історії. За його даними, Українська революція не прийшла до своєї мети, але дала початки модерній українській нації.

Калакура Ярослав Степанович – український вчений-історіограф, шукає відповідь на запитання: «Яка різниця між Українською революцією і Жовтневою революцією?», «Чи була Українська революція продовженням Лютневої чи її продовженням?», «Чи мала Українська революція власне коріння?» [1, с.275].

Валерій Андрійович Смолій – директор Інституту історії України НАН України, присвятив доповідь 100-річчю подій Української революції, у якій наголошував, що наслідки революції ми відчуваємо і нині, що революція – це природне явище, і що на сьогодні тематика Української революції ще не вичерпана.

Основні висновки. Тобто, сучасний погляд на Українську революцію є суперечливим, адже не кожна людина цікавиться такими подіями. Критично оцінюють такі персоналії, як М. Грушевський, С. Петлюра, П. Скоропадський. Головні питання, що розглядаються сьогодні на наукових конференціях, це: проблема взаємовідносин ЗУНР і УНР, культура доби Української революції, мирні переговори 1918 року, міжнародні відносини і дипломатія, етнополітичний фактор в політиці Директорії.

ЛІТЕРАТУРА

1. Коротатник М. Українська революція 1917-1921 років: погляд із сьогодення. Сіверянський літопис. 2018. №1-2. С. 273-288
2. Пиріг Р.Я. Джерела з історії Української революції 1917–1921 років: матеріали особового походження. Архіви України. 2011. № 6. С. 83-102
3. Солдатенко В.Ф. Революційна доба в Україні (1917-1920 роки): логіка пізнання, історичні постаті, ключові епізоди. К., Парламентське вид-во, 2011. 568 с.

Анна КАІРА,

студентка 1 курсу

гуманітарно-економічного факультету

Науковий керівник: **Юрій ФЕДОРИК,**

к. і. н., доцент (БДПУ)

ТРАГЕДІЯ ЄВРЕЇВ В КИЄВІ ТА ЛЬВОВІ В РОКИ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ ЯК СКЛАДОВА ГОЛОКОСТУ 1939-1944 РР.

Актуальність. На сучасному етапі розвитку української держави важливо пам'ятати про Голокост не лише тим хто так чи інакше постраждав від нього, але й самим українцям. Адже, винищення євреїв, можна прирівняти із геноцидом більшовицької влади проти українського народу у 1932-1933 рр. Вивчення трагедії київських та львівських євреїв в роки Другої світової війни проливає світло на найбільші злочини нацистської окупаційної влади проти єврейського населення України.

Ступень досліджування проблеми. Цю проблему досліджують як